

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการพัฒนาทางด้านสาธารณสุข และด้านการรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ ประชาชนโดยส่วนใหญ่ของประเทศมีสุขภาพที่ดี และมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้จำนวนผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากโครงสร้างประชากรของประเทศไทยที่กำลังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างประชากรวัยเด็กไปสู่ภาวะที่เรียกว่า “ประชากรสูงอายุ” (Population Aging) จากข้อมูลสำมะโนประชากร และเคหะที่จัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้สูงอายุของประเทศไทย (อายุ 60 ปี ขึ้นไป) มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจาก 5.78 ล้านคนในปี 2543 ไปเป็น 5.97 ล้านคน ในปี 2545 และจากการคาดประมาณจำนวนประชากรสูงอายุจะเพิ่มมากขึ้นเป็น 10.73 ล้านคนในปี พ.ศ. 2563 โดยคิดเป็นสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุจะเพิ่มจากร้อยละ 9 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 15 และ 30 ในปี 2563 และ 2593 ตามลำดับ

ตามรายงานการศึกษาประชากรผู้สูงอายุภาคเหนือของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมภาคเหนือ (2547) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ พบว่าภาคเหนือ มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ 0.38 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2513 หลังจากนั้นจำนวนได้เพิ่มขึ้นเป็น 0.88 และ 1.27 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2533 และ 2543 ตามลำดับผลจากการคาดประมาณจำนวนประชากรจำนวนผู้สูงอายุในภาคเหนือ จำนวนผู้สูงอายุจะเพิ่มเป็น 2.52 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2563 และจากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ ปี พ.ศ.2545 พบว่า ภาคเหนือมีสัดส่วนของผู้สูงอายุถึงร้อยละ 11 เมื่อเปรียบเทียบกับร้อยละ 9 ในระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรของภาคเหนือมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะประชากรผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว และกระบวนการการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเกิดขึ้นเร็วกว่าที่เกิดขึ้นในระดับประเทศ

โดยธรรมชาติผู้สูงอายุเป็นวัยที่เริ่มมีความเสื่อมทางด้านร่างกาย จิตใจ ตามอายุที่มากขึ้น และควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากลูกหลานในบั้นปลายของชีวิต จากรายงานการสัมมนาการศึกษาประชากรผู้สูงอายุภาคเหนือ พบว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสังคมของผู้สูงอายุจะต้องได้รับความสนใจจากรัฐบาลอย่างจริงจัง โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ยากจนและได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ควรได้รับการพิจารณาในลำดับความสำคัญสูง ผู้สูงอายุกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสมาก

จากข้อมูลองค์การช่วยเหลือผู้สูงอายุระหว่างประเทศ 2547 พบว่า แม้ว่าไม่อาจทราบตัวเลขที่ชัดเจนว่า ผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์มีจำนวนมากน้อยเพียงใด เพราะไม่มีการสำรวจข้อมูลอย่างจริงจัง แต่อย่างไรก็ตาม จอห์น โนเคล ผู้เชี่ยวชาญงานวิจัยด้านผู้สูงอายุกับเอดส์ในประเทศไทย ได้เสนอวิธีการคิดคำนวณจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับผลกระทบ โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจผู้สูงอายุของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2536 และการคาดการณ์การเสียชีวิตจากโรคเอดส์ของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์ในประเทศไทย (Thai Working Group on HIV/AIDS Projection – TWG, 2001) ซึ่งทำให้สามารถคาดประมาณจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับผลกระทบในประเทศจากจำนวนผู้สูงอายุที่มีลูกเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ในแต่ละปี ดังนี้ ปี 2544 จำนวน 64,551 คน ปี 2545 จำนวน 62,844 คน ปี 2546 จำนวน 60,279 คน ปี 2547 จำนวน 57,807 คน ปี 2548 จำนวน 55,642 คน จากตัวเลขข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในช่วงปี 2544-2547 คาดว่าจะมีผู้สูงอายุ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) ได้รับผลกระทบจากการที่ลูกเสียชีวิต (ไม่นับที่คิดเชื่อแต่ยังมีชีวิตอยู่) จำนวนทั้งสิ้น 245,441 คน และจะเพิ่มขึ้นเป็น 553,558 คนในปี 2553 ซึ่งจำนวนนี้ยังไม่นับรวมผู้สูงอายุที่ได้รับผลกระทบจากการที่ลูกเสียชีวิตในระหว่างปี 2527-2543

จากข้อมูลสถิติข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ จึงเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ร่างกาย และจิตใจมากกว่าผู้สูงอายุโดยทั่วไป ผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจาก เอชไอวี/เอดส์ ถึงแม้ว่าร่างกายจะไม่แข็งแรงดังวัยหนุ่มสาว แต่เมื่อรายได้ของครอบครัวลดลงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากค่ายาและค่าดูแลรักษาตัวของผู้ป่วย ผู้สูงอายุกลุ่มนี้จึงจำเป็นต้องทำมาหาเลี้ยงครอบครัวซึ่งงานและอาชีพสำหรับผู้สูงอายุนั้นมีจำกัดมาก เนื่องจากสภาพร่างกายและอายุที่ไม่เอื้ออำนวย นอกจากนั้นผู้สูงอายุต้องหาเลี้ยงครอบครัวแทนผู้หารายได้หลักที่ล้มป่วยแล้ว ผู้สูงอายุยังต้องแบ่งเวลาจากการประกอบอาชีพเพื่อดูแลลูกที่เป็นผู้ป่วยจากโรคเอดส์ และถ้าในครอบครัวนั้นมีหลาน ผู้สูงอายุก็ต้องดูแลหลานด้วยเช่นกันทำให้ผู้สูงอายุมีความทุกข์ และกังวลกับการศึกษาและอนาคตของเด็ก อีกทั้งกรณี que เด็กได้รับเชื้อเอชไอวี/เอดส์จากพ่อแม่ด้วยผู้สูงอายุยังต้องแบกรับภาระอันหนักขึ้น ในบางครั้งก็ขาดความรู้ ความเข้าใจในการดูแลที่ถูกต้องจากภระดังกล่าว เมื่อผู้สูงอายุไม่สามารถหารายได้มาจุนเจือครอบครัวได้อย่างเพียงพออันจะนำไปสู่การกู้ยืมเงินและภาระหนี้สินตามมา ส่วนผลกระทบทางด้านสังคมของผู้สูงอายุครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจาก เอชไอวี/เอดส์ นั้น เนื่องจากโรคเอดส์เป็นโรคที่สังคมทั่วไปรังเกียจ แม้ว่าปฏิกิริยาของสังคมและผลกระทบที่มีต่อผู้ป่วยเอดส์จะแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่และระยะเวลา (Leary and Schreindorfer, 1998) นอกจากผู้ติดเชื้อจะถูกสังคมรังเกียจ บุคคลใกล้ชิดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ทำหน้าที่ดูแลและผู้ที่เป็นโรคเอดส์จะถูกสังคมรังเกียจไปด้วย (Brabant, 1994 ; Powell-Cope and Brown, 1992) ผลกระทบด้านนี้ ส่งผลให้

สมาชิกในครอบครัว และตัวผู้ป่วยเอชไอวี/เอดส์เอง ถูกกีดกันออกจากสังคมไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนบางอย่างได้ ดังนั้น ผู้สูงอายุจะต้องแบกรับปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว รวมถึงผลกระทบทางด้านสังคมรอบข้างที่เกิดขึ้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจของผู้สูงอายุ ซึ่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและร่างกายที่ผู้สูงอายุกลุ่มนี้ได้รับ มีหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนเข้าไปให้การช่วยเหลือแล้วในระดับหนึ่ง ส่วนประเด็นปัญหาด้านภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุกลุ่มนี้ยังไม่ได้รับความสนใจ และช่วยเหลืออย่างจริงจัง

จากผลกระทบทางด้านภาวะสุขภาพจิตที่กล่าวมา และสถิติจำนวนผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในพื้นที่อำเภอแม่วางซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีอัตราการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และผู้ป่วยโรคเอดส์สูง โดยมีสัดส่วนของประชากรสูงอายุมาก อีกทั้งมีองค์กรต่างๆ ที่ทำงานด้านเอดส์ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าไปทำงานอย่างหนาแน่นจากอัตราการติดเชื้อสูง และจากสถานการณ์ดังกล่าว ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ต้องแบกรับภาระอย่างมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุโดยตรง สำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุนั้น การนำหลักทางพุทธศาสนามาปฏิบัติและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคมน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะสุขภาพจิตได้เนื่องด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติจึงมีพื้นฐานทางสังคมที่เกี่ยวเนื่องกับหลักธรรมและความเชื่อทางพุทธศาสนา และมีบทบาทเป็นอย่างมากต่อวิถีชีวิตของชาวไทย เนื่องจากส่วนใหญ่ประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทยเป็นวัยที่โดยพื้นฐานแล้วมีความสนใจในศาสนามากกว่าวัยอื่น ดังนั้นผู้สูงอายุจึงมีความสัมพันธ์กับศาสนาสูงมาก ส่วนใหญ่ในวัยนี้ก็จะหันหน้าเข้าวัด และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางศาสนาโดยไม่ได้ถูกบังคับ (ลัทธพรเพ็ญช่อ, 2544)

ทางเลือกหนึ่งที่ผู้วิจัยเชื่อว่าจะช่วยเหลือ และรักษาภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุให้ดีขึ้นในสถานการณ์ที่ลำบากนี้ คือการใช้แนวทางทางพุทธศาสนาเข้ามาปรับใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะทางพุทธศาสนา และภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุในครอบครัวผู้ติดเชื้อ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าลักษณะทางพุทธศาสนามีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพจิต และในผู้สูงอายุที่มีสุขภาพจิตที่ดีจะช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถเผชิญปัญหา และความเครียดต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งน่าจะนำไปสู่การมีสภาวะร่างกายที่แข็งแรง และพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ กับภาวะสุขภาพจิต
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางพุทธศาสนากับภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์
3. เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการพยากรณ์ของลักษณะทางพุทธศาสนาที่มีต่อภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะประชากรผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ มีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพจิต
2. ลักษณะทางพุทธศาสนามีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์
3. ลักษณะทางพุทธศาสนาสามารถพยากรณ์ภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

สำรวจลักษณะทางพุทธศาสนาของผู้สูงอายุ โดยใช้แบบวัดลักษณะทางพุทธศาสนาของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2540) และสำรวจภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ โดยใช้แบบคัดกรองภาวะสุขภาพจิตผู้สูงอายุของ นุสราน นามเดช (2539) และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มประชากร ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ ในพื้นที่ 10 หมู่บ้าน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 134 คน โดยทำการเก็บข้อมูลดังกล่าวระหว่าง เดือน กรกฎาคม – สิงหาคม พ.ศ. 2549

นิยามศัพท์ในการวิจัย

1. ลักษณะทางพุทธศาสนา หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และศรัทธา ที่มีต่อพุทธศาสนา และส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งวัดจากแบบวัดลักษณะทางพุทธศาสนา ของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2540) ซึ่งในแบบวัดประกอบไปด้วยลักษณะทางพุทธศาสนา 3 ด้าน คือ

1.1 ความเชื่อทางพุทธศาสนา หมายถึง ความเชื่อในไตรสรณคม ความเชื่อในผลแห่งกรรม และ ความเชื่อในนิพพาน

1.2 การปฏิบัติทางพุทธศาสนา หมายถึง การปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ ทาน ศีล และภาวนา

1.3 วิถีชีวิตแบบพุทธ หมายถึง การดำเนินชีวิต ที่สอดคล้องกับหลักความเชื่อและหลักปฏิบัติของพุทธศาสนา ทางด้านทาน ศีล และภาวนา ประกอบด้วยการเลือกอาชีพที่ต้องไม่ผิดศีล การเลือกสถานที่และวิธีการเที่ยวเตร่ พักผ่อนหย่อนใจที่ใกล้ชิดศาสนา รู้จักการให้ทาน และการสร้างกุศล ตลอดจนการใช้เวลาว่าง ระลึกถึงพระรัตนตรัย ศีลาธรรมและพุดคุยเรื่องธรรมะทางศาสนากับคนรอบตัว

2. ภาวะสุขภาพจิต หมายถึง สภาพชีวิตตามการรับรู้ของแต่ละบุคคล ในเรื่องความสมบูรณ์ของจิตใจ โดยวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบเพื่อคัดกรองภาวะสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ของ นุสรานามเดช (2539)

3. ผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศหญิง และเพศชาย ที่เป็นผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ซึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัว หรือผู้ดูแลหลานที่บิดามารดาเสียชีวิตด้วย โรคเอดส์ในพื้นที่อำเภอแม่วาง จังหวัด เชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย

1. ทำให้ทราบแนวโน้มภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์

2. ทำให้ทราบแนวโน้มลักษณะทางพุทธศาสนาของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์

3. ทำให้ทราบความสัมพันธ์และอำนาจในการทำนายของลักษณะทางพุทธศาสนาที่มีต่อภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ ซึ่งนำไปใช้เป็น

แนวทางในการวางแผนการให้คำปรึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสังคมโดยใช้แนวทางทางพุทธศาสนาช่วยให้ผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ ให้มีภาวะสุขภาพจิตที่ดี สามารถเผชิญปัญหา และพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลการศึกษาที่ได้จะนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นแนวทาง และวางแผนให้การช่วยเหลือผู้สูงอายุในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved